

[Sundhedsministeren]

vet foretaget en lægelig udredning i forbindelse med undersøgelsen, der foregik på distrikts-sygehuset i Quanaq.«

Spm. nr. S 891

Til *ministeren for udviklingsbistand* (21/3 94) af:

Jens Thoft (SF):

»Har Danmark som led i samarbejdet med landene i Øst- og Centraleuropa haft besøg af militærnægtere, militærnægterorganisationer eller embedsmænd, der administrerer militærnægterordninger? I benægtende fald ønskes oplyst, om ministeren overvejer at tilvejebringe de nødvendige økonomiske midler til en sådan udveksling, herunder udsendelse af instruktører.«

Begrundelse

Som led i samarbejdet med landene i Øst- og Centraleuropa har Danmark haft flittig udveksling af officersgrupper bl.a. fra Litauen, der bl.a. har deltaget i danske delingsførerkurser og modtaget undervisning på Hjemmeværnsskolen og på Forsvarsakademiet.

Den danske ordning for militærnægtere betragtes i almindelighed som forbilledlig såvel i sit regelsæt som i den måde, ordningen praktiseres på (med behandlingen af Jehovas Vidner som eneste undtagelse). Den danske militærnægterordning er i god overensstemmelse med de forslag til militærnægterordninger, som er udsendt fra FN's menneskerettighedskommission, fra Europarådet og fra Europa-Parlamentet. Uden at ville forklejne den danske ekspertise på det militære område er det uden for enhver diskussion, at netop når det drejer sig om militærnægtelse, er der meget, vi kan lære de nye demokratiske lande i Østeuropa. Mig bekendt er der hidtil ikke foregået en sådan udveksling, hvilket jeg finder beklageligt, hvorfor jeg opfordrer ministeren til at tilvejebringe økonomiske midler til, at en sådan udveksling kan foregå.

Danmark har sendt militære instruktører til de baltiske lande som led i forsvarssamarbejdet med disse. Det ville være hensigtsmæssigt på tilsvarende vis at kunne sende instruktører, som på stedet kan formidle dansk viden om civilt arbejde/militærnægtelse.

Svar (5/4 94):

Ministeren for udviklingsbistand (Helle Degn):

Det kan oplyses, at der som led i samarbejdet med landene i Central- og Østeuropa ikke fra officiel side er blevet arrangeret besøg i Danmark af militærnægtere, militærnægterorganisationer eller embedsmænd, der administrerer de pågældende landes militærnægterordninger.

Det kan endvidere tilføjes, at der i den aktuelle situation ikke ses at være anledning til, at de danske myndigheder etablerer en besøgsudveksling på militærnægterområdet, idet bestræbelserne snarere bør koncentrereres om at sikre, at de pågældende landes retsregler bringes i overensstemmelse med almindeligt anerkendte normer på området, herunder bestemmelserne indeholdt i paragraf 18 i dokumentet fra mødet i København i juni 1990 inden for CSCE's menneskelige dimension.

Således tog man fra dansk side spørgsmålet op på det første møde vedrørende gennemførelsen af forpligtelserne inden for CSCE's menneskelige dimension, som blev afholdt i Warszawa den 27. september-14. oktober 1993. De danske bestræbelser omfattede en opfordring til CSCE-staterne til at orientere om indholdet af deres militærnægterordninger. Endvidere blev der i et nationalt indlæg sat fokus på bestemmelserne i Københavnsdokumentets paragraf 18, herunder forpligtelsen til at indføre forskellige former for alternativ tjeneste, som er forenelig med grundene til militærnægtelse.

Regeringen vil fremdeles virke for, at andre landes retsregler på militærnægterområdet bringes op på niveau med de danske.

Spm. nr. S 941

Til *forsvarsministeren* (25/3 94) af:

Bodil Thrane (V):

»Er udgifterne til »Mallebukken«s køb, istandsættelse og klargøring i overensstemmelse med de i aktstykke 139 nævnte bevillingsmæssige rammer på 5 mio. kr.?«

Begrundelse

Baggrunden for spørgsmålet er en artikel i Aalborg Stiftstidende den 23. marts 1994 (Sæby-siden), hvor MF Jens Risgaard Knudsen